

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผู้หญิงกับการทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย (Women Working as a Security Guard)
ชื่อผู้เขียน	นางสาวแสงวัน โรจนธรรม (Miss Sangwan Rodjanatham)
ระดับปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาสตรีศึกษา สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภรัตน์ รัตนมุขย์
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ผู้หญิงกับการทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย” เนื่องด้วยอาชีพรักษาความปลอดภัยนั้นผู้หญิงจะไม่เหมาะสมกับลักษณะงานที่ทำสักเท่าไรนัก ทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคม เพราะเป็นลักษณะงานของผู้ชายเสียมากกว่า เช่น ต้องใช้กำลัง การตัดสินใจที่แน่วแน่ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และต้องเตรียมพร้อมที่รับกับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ ดังนั้นผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยกับความเป็นผู้หญิงเกี่ยวกับผลตอบรับทางสังคมจากการทำงานสวนกระแส ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้ชายเป็นส่วนมาก รวมไปถึงหาเหตุผลที่ว่าอาชีพรักษาความปลอดภัยไม่เหมาะสมกับผู้หญิง โดยใช้วิธีการศึกษาในเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งเป็น พนักงานรักษาความปลอดภัยหญิง 15 คน ผู้จัดการศูนย์ 1 คน และพนักงานรักษาความปลอดภัยชาย 4 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงที่ทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยส่วนใหญ่เป็นคนต่างจังหวัดในชนบท การศึกษาอยู่ในช่วงระหว่าง ชั้น ป.4-ป.ศ. แต่ยังพออ่านออกเขียนได้จึงเลือกจะมาเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย ไม่ได้เต็มใจหรือตั้งใจที่จะก้าวเข้ามาสู่อชีพด้วยความชอบ รู้สึกเบื่อหน่ายกับชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน (12 ชั่วโมง) งานที่จำเจ รวมไปถึงเงินเดือนที่คงที่ไม่มีการปรับขึ้นไม่ว่าจะอายุงานนานแค่ไหนก็ตาม ขาดความก้าวหน้า ไม่มีการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งสำหรับ รปภ.หญิงทำให้เกิดความท้อแท้ รู้สึกไม่พอใจกับการใช้อำนาจหน้าที่ในสายงานข่มขู่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว อย่างไรก็ตามความละเอียดอ่อน ช่างจดช่างจำ ความใจเย็นของผู้หญิงนั้นถือเป็นข้อที่สำคัญในอาชีพรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากต้องทำงานกับคนหมู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่น รปภ.ต้องเข้าใจ

และใจเย็นเป็นอย่างมาก พนักงานรักษาความปลอดภัยหญิงเห็นว่าอาชีพรักษาความปลอดภัย
เหมาะกับผู้ชายมากกว่าและไม่ต้องการที่จะเป็นหัวหน้ารถ. เนื่องจากเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ต้อง
รับผิดชอบมาก

สำหรับ รถ. ผู้ชาย ไม่คิดว่าผู้หญิงจะมาทำงานในลักษณะผู้ชายได้ แต่อย่างไรก็ดีถ้า
เป็นงานที่ต้องใช้ความแข็งแรงหรือแรงกำลัง รถ.ชายคิดว่า รถ.หญิงทำไม่ได้เท่าตนแน่นอน
เนื่องจากผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า แต่ในด้านความละเอียดอ่อนยอมรับว่าผู้หญิงไม่ได้ และ
รถ.หญิงสามารถพูดจาประนีประนอม หรือไกล่เกลี่ยได้ดีกว่า รถ.ชาย

ด้านผู้จัดการศูนย์ ให้ความเห็นที่แตกต่างจาก รถ. กล่าวคือ ผู้หญิงมีความ
รับผิดชอบในการทำงานมากกว่าผู้ชาย ผู้ชายจะมีปัญหาเยอะกว่า ไม่ว่าจะเป็นการขาดงานด้วย
สาเหตุคือ เมมาเหล้า คำพูดจาไม่สุภาพนุ่มนวล แต่ผู้หญิงเวลาเจอเหตุการณ์ที่ต้องแก้ปัญหา
เฉพาะหน้ามักเกิดความตกใจกลัวจนทำอะไรไม่ถูก

ผู้ศึกษาเสนอแนะให้เห็นผู้ว่าจ้างควรมีการปรับขึ้นเงินเดือนตามอายุงานเพื่อเป็นขวัญ
และกำลังใจ ให้รู้สึกถึงความมั่นคงในชีวิต ให้โอกาสผู้หญิงได้เลื่อนขั้นได้อย่างเท่าเทียมผู้ชาย
โดยดูจากผลงาน ความตั้งใจมิใช่ตัดสินด้วยเพศ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ต้องการให้สังคมเล็งเห็น
ความสำคัญของ รถ. หญิง ซึ่งถูกกดทับมานานแล้ว รวมไปถึงสร้างพลังอำนาจให้กับตัว รถ.
หญิงใหม่กว่า รถ. หญิงสามารถทำงานได้อย่างทัดเทียมกับ รถ. ชายเพื่อให้เกิดความความมั่นใจ
การปฏิบัติงานและผลงานออกมามีประสิทธิภาพ